

CONCURSUL DE INTERPRETARE CRITICĂ
„GARABET IBRĂILEANU”

Ediția a XVIII-a, 06.05.2023

CLASA a IV-a

Citește textul cu atenție și răspunde cerințelor de mai jos:

„Aceasta este o poveste despre o carte cu povești. Era odată o carte cu povești. Părea cam veche și ponosită, iar desenele ei erau cam gălbejite și demodate. Știți voi, cu zâne din alea subțiri, Feți-Frumoși ca niște campioni la inele și împărați cu barba exagerat de cârlionțată. Toate bazaconiile astea care în general te plictisesc. Dar, dacă te uitai mai atent, îți dădeai seama că desenele aveau totuși ceva special, ceva cum nu se mai găsește astăzi. Erau subțiri și gingașe ca niște umbre chinezești. Omuleții din ele păreau atât de sinceri, cu ochișorii lor de pui de focă. Până și zmeii sau Muma-Pădurii care pregătește otrăvuri, ba chiar balaurii cu *n* capete aveau ceva fragil, delicat, încât ai fi zis că adie sub ochii tăi ca niște pânze de păianjen.

Dar cine să mai stea să se uite la carte și la desenele ei? Fusese alungată în fundul unui cufăr, laolaltă cu tot felul de păpuși cu capul spart, ciorapi ruți de țiar fi ieșit toate degetele prin ei, hăinuțe atât de peticite că n-ai mai fi putut spune ce culoare avuseseră la început și pe care le purtaseră probabil, de-a lungul timpului, multe generații de copii, rachete de badminton cu corzile, dacă nu și cozile, rupte și câte și mai câte. Cartea se simțea tare singură. Toate celelalte lucruri din cufăr se văicăreau și muștruluiau în gura mare Timpul care le-a îmbătrânit prea repede și pe oamenii nerecunoscători, mai ales copiii cei atât de vicleni încât, când ți-e lumea mai dragă, te trezești că s-au făcut mari și nu mai dau doi bani pe tine. Cartea însă nu zicea nimic.

Tăcea și ținea în ea toată supărarea. Tăcea și tăcea. Până într-o bună zi, când...”

Cartea care mirosea urât, de Caius Dobrescu (din volumul *Care-i faza cu cititul?*,

Editura Arthur, București, 2010)

Vocabular:

a se văicări = a se plânge;

a muștrului = a certa.

1. Găsește în text cuvinte cu același înțeles pentru fiecare dintre următoarele cuvinte: *ciudățenii, cârpite, izgonită, ladă și deosebit.*
2. Precizează într-o propoziție dezvoltată motivul pentru care cuvântul *Timpul* este scris cu literă mare în textul dat.
3. Explică în 2-3 rânduri de ce lucrurile din cufăr credeau că oamenii sunt *nerecunoscători*, iar copiii sunt *vicleni*.
4. a) Formulează, într-o propoziție simplă, o idee legată de textul dat, respectând următoarele cerințe: subiectul să fie exprimat printr-un substantiv comun din text, la genul neutru, iar predicatul printr-un verb la timpul trecut.

b) Dezvoltă propoziția de la punctul anterior, adăugând un adjectiv între subiect și predicat, apoi un substantiv și un adjectiv după predicat.
5. Redactează, în 15 – 20 de rânduri, o continuare a textului dat care să înceapă cu enunțurile: *Tăcea și ținea în ea toată supărarea. Tăcea și tăcea. Până într-o bună zi, când...* Folosește doar povestirea și descrierea. Alege un titlu potrivit pentru compunerea ta, altul decât cel propus de autorul textului.

Pe lângă aspectele menționate mai sus, în redactarea compunerii vei urmări:

- să respecti părțile compunerii;
- să folosești un limbaj expresiv;
- să te exprimi corect gramatical;
- să respecti normele de ortografie și punctuație învățate.

Notă: Toate subiectele sunt obligatorii.

Timp de lucru: 60 de minute.

Total punctaj: 100 de puncte, dintre care 10 puncte din oficiu.